

Sedmihorské mokřady

FB Tomáš Hocke

Milí přátelé!

Čas od času se potkám s někým slavným.

Ted' to byl tvůrce svatovítských varhan, pan Gerhard Grenzing.

Vyměnili jsme v Zavěšáku i pár slov.

– Toilette?

– Tam! 😊

≡ VÝSTAVA „KDYŽ SE DÍLO DAŘÍ“

Výstava je především poděkováním lidem, kteří svým umem, trpělivostí a láskou k řemeslu uchovávají to nejcennější z kulturního dědictví našeho kraje. Nahlédnete do světa broušení drahých kamenů, výroby skleněných ozdob, keramiky, tkaní, práce se dřevem, kovem i dalšími tradičními materiály.

Za každým vystaveným předmětem stojí nejen zručné ruce, ale také osobní příběh, zkušenosti předávané z generace na generaci a hluboký vztah k poctivé práci.

Výstava představí 37 držitelů titulu Mistr tradiční rukodělné výroby Libereckého kraje a další významné osobnosti, které se zasloužily o zachování tradičních řemesel. Ukazuje, že řemeslo není jen vzpomínkou na minulost, ale živou součástí současnosti, která má stále co nabídnout a inspirovat.

Přijďte s námi oslavit krásu lidské tvořivosti, setkat se s příběhy výjimečných řemeslníků a objevit bohatství tradic, které tvoří jedinečnou tvář regionu.

140 LET MUZEA ČESKÉHO RÁJE V TURNOVĚ

KDYŽ SE DÍLO DAŘÍ

řemesla z kraje pod horami

Výstava držitelů prestižních ocenění v oblasti tradiční rukodělné výroby z Libereckého kraje

Muzeum Českého ráje v Turnově – výstavní sál, Kamenářský dům a atrium muzea

20. 6. 2026

10. 1. 2027

Výstava potrvá do 10. ledna 2027.

≡ Nahlédnutí do vybavených prostor nové knihovny

Budova nové knihovny v ulici Skálova už má příjemně zelené okolí, terénní práce finišují. Hotové je venkovní osvětlení i stezka do parku. Téměř kompletní je také vnitřní vybavení, tedy zatím kromě toho nejdůležitějšího – knižního fondu.

Stoly, židle, bodové osvětlení, sedací soupravy nebo sedací vaky, to vše už zaplnilo prostory nové knihovny ve Skálově ulici. Montují se poslední zbývající kusové police a mobilní regály. Mobiliář do knihovny dodává sdružení dodavatelů KAISSA CZ a ALAX zastoupené společností KAISSA CZ, s. r. o., za cenu zhruba 2,7 milionu korun. Vybavení knihovny je finančně podpořeno dotací z IROPu Evropské unie, je přislíbeno něco přes 2,5 milionu. Projekt běží dle plánu až do konce července.

Ředitel městské knihovny Jaroslav Kříž: „Většina prostor je již vybavena smontovaným nábytkem. Zbývá dořešit ještě například zavěšení sedacích vaků v místnosti určené pro Informační centrum pro mládež nebo instalaci navigačního systému. Na pátek 19. června pak připravili symbolické stěhování prvních knih!“

Z důvodu přesunu knihovny bude hlavní budova úplně uzavřena po celý červenec i srpen. Zároveň bude rozšířena provozní doba pobočky na vlakovém nádraží. Těšit se můžete i na oblíbený program Turnovského léta, tentokrát pod lákavým titulem Cílová stanice, víno nezná hranice.

Na co se těšit od září? Slavnostní otevření se uskuteční v úterý 1. září od 13 hodin, kmotrem se stane spisovatel Jaroslav Rudiš. Pak už se rozběhne běžný provoz knihovny.

„Pro některé čtenáře bude přechod do nového velkou změnou, knihy si budou moci sami vyhledávat v celých třech patrech knihovny! Budova také přinese několik studoven, odpočinkových míst a multifunkční sálek jako prostor pro setkávání. Na druhou stranu, stále zůstane i možnost o konkrétní knihu pouze požádat u hlavního pultu,“ doplnil Jaroslav Kříž k budoucímu fungování knihovny.

Výstavba nové budovy pro Městskou knihovnu Antonína Marka Turnov si vyžádá zhruba 114,2 milionu, přičemž značnou část uhradí dotace (68 milionu) z IROPu, zhotovitelem stavby je společnost BPBP. Architektonický návrh stavby i vybavení interiéru zpracovala společnost A69 – architekti v čele s architektem Prokopem Tomáškem.

(Marcela Jandová)

≡ Turnovské kulturní tipy:

středa 24. června, 18.00, Střelnice
Duo Jamaha – ŽIJE TO TOUR

Jednotné vstupné 319 Kč.

Vstupenky zakoupené na původní termín (10/9 2025) zůstávají v platnosti.

pátek 26. června

Funkin' Turnov 2026

Funkin'

pátek 26. června 2026
17.00 hodin • před Střelnicí

21. ročník

- ★ **PSH**
- ★ **PAM RABBIT**
- ★ **HITFAKERS**
- ★ **FUNK CORPORATION**
- ★ **MATTY CIDLINSKÝ & BAND**
- ★ **DJ LUCI JACUZZI**

Kultura Turnov
Turnov
DECANTÉ X X X ZANO ZANKO

vstupné od 500 Kč
na místě 690 Kč
mládež od 11 do 15 let 300 Kč
dětí do 10 let zdarma

f funkinturnov @ funkinturnov www.funkinturnov.cz

Turnov

pátek 3. července, 19.00, před Střelnicí

Kůlna Band & The Boband

I letos se zapojujeme do Turnovského léta a zveme vás na první koncert.

Nenechte si ujít spojení liberecké rock'n'rollové kapely a turnovského Bobandu, který naservíruje písně Boba Dylana v původních akustických verzích 60. a 70. let.

Vstupné dobrovolné

sobota 4. července, 18.00, před Střelnicí

Salsa Night

Další taneční party v karibských rytmech opět před Střelnicí! Připravte se na nezapomenutelný večer plný vášně, rytmu a skvělé hudby! Bude se hrát salsa, bachata, kizomba a semba.

"Zveme všechny na další party! Loňské večery na prostranství před Střelnicí se nesly v dokonalé atmosféře, nemůžeme se proto dočkat další taneční akce," zve na taneční večer pořadatelka Monika Eklová z tanečního studia BAILAME Caribic.

Čeká vás skvělá atmosféra, spousta tance, dobré pití a skvělá společnost. A i tentokrát se bude tančit dlouho do noci!

Vstupné dobrovolné

**TURNOVSKÉ ŽELEZNIČNÍ
KULTURNÍ LÉTO 2026**

3. ČERVENCE
28. SRPNA

TĚŠIT SE MŮŽETE NA ZATOPENOU
PARNÍ LOKOMOTIVU

ZAČÁTEK V 18:30
LOKOMOTIVNÍ DEPO TURNOV,
PŘÍSTUP Z ULICE ZA VIADUKTEM

TŘETÍ ROČNÍK LETNÍCH,
HUDEBNÍCH PODVEČERŮ
V TURNOVSKÉM DEPU

**VSTUPNÉ: DOBROVOLNÉ
OBČERSTVENÍ ZAJIŠTĚNO**

Klub přátel železnic
Českého ráje
 event@kpzcr.cz
 www.kpzcr.cz

Turnov

PARNÍM VLAKEM ČESKÝM RÁJEM 2026

JÍZDNÍ ŘÁD

**D
O
P
O
L
E
B
N
E**

Stanice	TAM	ZPĚT
Turnov	9:51	12:16
Turnov město	10:00	12:09
Karlovice-Sedmihorky	10:08	12:01
Hrubá Skála	10:20	11:56
Borek pod Troskami	10:26	11:51
Ktová	10:31	11:47
Rovensko pod Troskami	10:35	11:43

Kompletní tarif a další informace k jízdám naleznete na www.kpzcr.cz nebo na Facebooku. Veškeré změny vyhrazeny.

Vydejte se s námi
na nostalgickou jízdu
KAŽDOU SOBOTU
ČERVENEC | SRPEN
4.7. / 11.7. / 18.7. / 25.7.
1.8. / 8.8. / 15.8. / 22.8. / 29.8.

Ve vlaku je řazen vůz s drobným občerstvením a suvenýry se železniční tematikou.
Ve vlaku platí zvláštní tarif.
Jízdenky jiných dopravců, Oneticket ani IDS* se neuznávají! Prodej jízdenek u / ve vlaku.
Platba pouze v hotovosti.
Kapacita vlaku je omezená.

**PRVNÍ TURNOVSKÉ ŽELEZNIČNÍ
LOUTKOVÉ DIVADLO**

Ve stanicích Rovensko p. Tr. a Turnov (během pobytu parního vlaku) bude odehráno divadelní představení.
Vstupné 50 Kč (není součástí jízdného).
Program divadla bude zveřejněn na webu a sociálních sítích.

**O
D
P
O
L
E
B
N
E**

Stanice	TAM	ZPĚT
Turnov	13:55	17:29
Dolánky	14:01	-----
Malá Skála	14:28	17:14
Líšný	14:34	-----
Železný Brod	15:04	17:02
Semily	15:18	16:22

*Na některé jízdenky IDS 100L lze koupit jízdu

≡ HROZÍ SDĚLOVACÍM PROSTŘEDKŮM VLÁDNÍ CENZURA?

Dávno už tomu, co Karla Havlíčka Borovského odvezli Bachovi policisté do žaláře v Brixenu, protože příliš ostře kritizoval panovnickou politiku, podobně jako diskriminovali a stíhali Boženu Němcovou za její pokrokové názory.

Není to zase tak dlouho, co nepohodlné redaktory všech médií hlídali komunisté, aby náhodou nedošlo k „prosazování oportunistických myšlenek“ v režimu, který sliboval všem dělníkům a pracující inteligenci svobodu myšlení a projevu, avšak notně regulovanou jejich stranickou ideologií.

Demokratický systém, nastolený po roce 1989 sliboval to, že vedle „vlády“ námi volených vůdců národa, se rovněž dočkáme seriózních a především pravdivých informací ze „svobodného“ tisku, rozhlasu a televize. Avšak situace ani po pětatřiceti letech „svobody“ nás nijak neuspokojuje. Není divu, že ve chvíli, kdy se na přetřes veřejnosti dostala otázka způsobu financování sdělovacích prostředků, vyvřela na povrch i řada nezodpovězených otázek. Pomineme-li zcela zásadní problém dřívějších médií s politickou kuratelou tehdejší vládnoucí třídy, nemůžeme přehlédnout vliv jakéhosi vývoje. A to nejen techniky, ale zejména způsobu projevu. V novinách byla dříve důsledně „hlídána“ nejen přehlednost a srozumitelnost, hlavně pak čistota českého jazyka; televizní stanice tvrdě doháněly rychlost a aktuálnost rozhlasu, všechna média pak společně dbala na profesionalitu veškerého svého projevu. Tedy noviny na dokonalý tisk, televize na obraz a společně s redaktory a hlasateli rozhlasu též na bezvadný hlasový projev-tedy rétoriku.

Profesionalita a odbornost se projevovala i v hudební stránce obou médií, neboť obě dbala na její značně vysokou úroveň, což je v přímém rozporu s dnešní realitou. Například u rozhlasových stanic, Radiažurnál především, ačkoliv žijeme v České republice, v této oblasti slyšíme především zahraniční melodie, pokud je vůbec melodiemi můžeme nazvat, a každopádně s cizím textem. Mluvíme-li o textu, jde nejčastěji o donekonečna opakované jednoduché fráze, namnoze s jednoduchým, několikatónovým doprovodem, takže celá „skladba“ více připomíná triviální výtvar pralesních kmenů, než cokoliv podobného hudebnímu výtvaru.

O mnoho lépe na tom není ani domácí, česká provenience. Často až infantilní texty, strohostí podobné zprávám SMS, bez nějaké myšlenky, a většinou podpořených nepůsobivou melodií, můžeme jen těžko pojmenovat písněmi.

V rámci svobody projevu nelze dávat za vinu jejich tvůrcům nedostatek invence, hudební gramotnosti či příslušného vzdělání; naopak právem lze vinit hudební redaktory zmíněných stanic za chybějící vzdělání, citu, nakonec i soudnosti, nechceme-li přímo říci lenosti či „vlastnímu zájmu“ na prosazení některých interpretů nebo tvůrců.

Pustíme-li si dnes televizi či jakoukoliv rozhlasovou stanici, máme často dojem, že jsme se vrátili na samotný začátek jejich stoletého vzniku. Jejich redaktori pravidelně koktají, zadržují, opakují a pletou výrazy, pojmy i ustálená rčení, dokonce i zeměpisné údaje a fyzikální konstanty. Ve snaze jakési rychlosti projevu drmolí, vynechávají koncovky slov, často zapomenou na slova celá, obvykle i slovesa a zájmena, takže se jejich informace stávají nesrozumitelné a tudíž zbytečné, nehledě k jejich samotnému výběru. Nesmysly jako třeba: „Celou oblast zahalil hustý kouř dýmu“- nebo: „Hlaveň pušky číhala ze křoví“ či šířit obavy ze „zataženého dne“, nebo že: „Dechovka právě dozpívala píseň“, nebo že: „Rozhodčí písknul do píšťalky“, „Přehrada by měla dosáhnout maximální hladiny“, „Starosta potkal plnou hospodu místních“- to a stovky podobných nesmyslů jsou formulace, nad kterými zůstává rozum stát.

Podobně marně si lámou hlavu nad tím, jak důležité je pro českého občana vědět to, že kdesi ve španělské vesnici havaroval linkový autobus, v němž se zranili čtyři cestující a podobné informace, když nedaleko nás zuří ozbrojené konflikty, nebo když nám doma hrozí finanční potíže všeho druhu, nakonec i nedostatek kvalitního spotřebního zboží a potravin, nehledě na celostátní maléry ve školství, zdravotnictví, dopravě, zemědělství, ve vývoji populace a v dalších odvětvích?

A v této chvíli se najednou, jako zázrakem, objeví problém se způsobem financování veřejných médií. Je přinejmenším divné, že se nikdo nepozastavuje nad tím, že noviny, jakožto tisk, si lidé kupují podle toho, jak pravdivé a zajímavé jim přináší zprávy, což je jasný a konkrétní ukazatel jejich ekonomiky.

Naproti tomu vysílání televize a rozhlasu si platíme předem, aniž bychom mohli rozhodnout o tom, jaké pořady a zpravodajství nám poskytnou a hlavně v jaké kvalitě. Situace, že zákazník si zaplatí zboží či službu, aniž by měl vliv na její potřebu a kvalitu, je zejména v „tržním hospodářství“ přinejmenším velice neobvyklé.

Myslím, že dovedu pochopit obavy ředitelů a manažerů těchto institucí. Vyzískat dostatek peněz a pak je utrácet je určitě mnohem jednodušší, než trvale hlídat kvalitu práce svých podřízených, a to zvláště ve chvíli, když je jim jejich obor profesně na hony vzdálen. Bát se o nedostatek peněz na „finančně náročné pořady a inscenace“, když stejně skoro žádné netvoří, je podobné, jako nářek kuchaře nad kvalitou surovin při nákupu, když z nich stejně neumí uvařit...

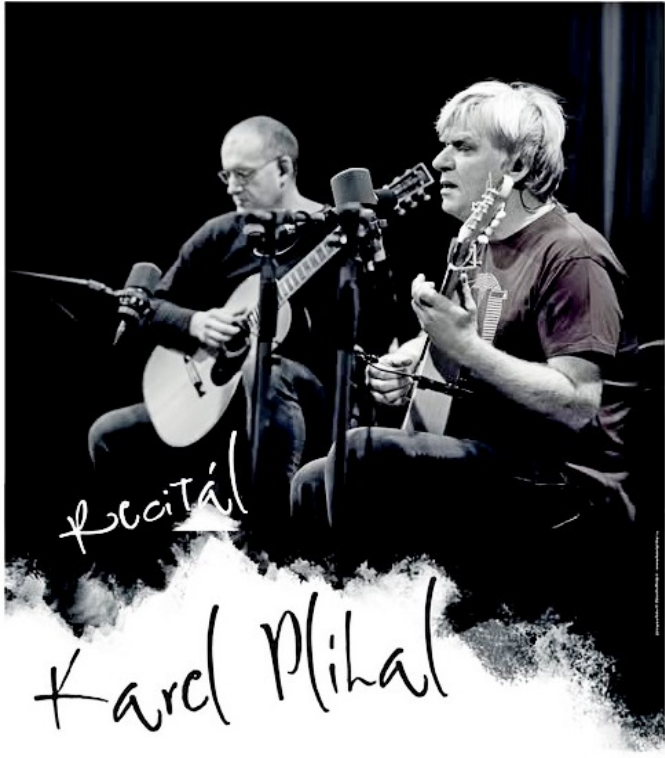
Nakonec pak na přetřes přijde kouzelné slovo „cenzura“. A všichni se leknou a zpozorní. Ti starší z nás totiž pamatují státní úředníky tzv. „Tiskového dohledu“, kteří v dobách totality pečlivě sledovali každé vydání a vysílání, a velmi často pak navrhovali potrestání, nebo dokonce vyhození autora.

Jenomže takový aparát už dávno neexistuje a soudím, že návrat téměř čtyři desítky let zpátky je nejen ekonomicky, ale hlavně i morálně zcela nemožný.

/ Otakar Grund, Turnov

(autor je dlouholetý žurnalista a muzikant)

TROSKY –

Karel Plihal

Hrad Trosky 26. 6. 2026

areál od 19.30 začátek 20.00
pokud můžete, přineste si skládací židličku program není vhodný pro děti do 12 let

DIVADELNÍ SPOLEK ROVENSKO UVÁDÍ
KOMEDII NOĚLA COWARDA

ROZMARNÝ DUCH

Hrad Trosky 27.6.2026

Areál od 19:00, začátek 20:00, pokud můžete, přineste si skládací židličku

Akce se koná za podpory:

Charles ... Jiří Bíma	Režie ... Jiří Bíma
Ruth ... Oldřiška Brožková	Kostýmy ... Babka
Elvíra ... Eliška Mikulová	Světla ... Petr Hrudka
Madame Arcati ... Alena Kozubová	Grafika a kulisy ... Jan Šanda
Dr. Bradman ... Petr Palička	Text ... Monika Slavíková
Edith ... Kateřina Nohynková	

HRUBÁ SKÁLA, TROSKY – Pět autorských inscenací odehraje Zhruba divadlo v létě v Českém ráji. Sezónu zahájí **4. července** na hradě Trosky, většinu dalších představení bude mít na zámku Hrubá Skála, informoval jeden ze zakladatelů projektu Zhruba divadlo Michal Květák.

„Jsme nezávislý divadelní soubor zaměřující se na dokumentární divadlo a projekty site-specific, který skrze divadelní inscenace probouzí historickou paměť a přináší ojedinělý pohled na už dávno zapomenuté regionální příběhy. Ve svých projektech se dotýkáme především kontroverzních témat naší minulosti, jako jsou příběhy šlechtických rodin nebo události druhé světové války,“ uvedl Květák, který je od letošní sezóny i hercem činohry libereckého Šaldova divadla.

Na zřícenině hradu Trosky odehraje soubor tvořený zejména studenty uměleckých škol inscenaci *Symbol* v Troskách. „Kdybych měl určit žánr, řekl bych postdramatická komedie,“ uvedl jeden z herců a dramaturg inscenace Jakub Fojtík. V inscenaci se divadlo věnuje tématu, jak se z *Trosek staly trosky*. Na zámku Hrubá Skála soubor o letních prázdninách odehraje inscenaci *Eduard* o hrůzném činu na tomto zámku z 8. na 9. května 1945, zamyšlení o současném vnímání šlechtických rodů *Už není cool být šlechtic* a komedii o někdejších vlastnících Hrubé Skály nazvanou *Po meči a Po Smiřici*. Sezónu zakončí soubor 15. srpna představením *Cintorín*, při němž budou diváci putovat s herci po dvoukilometrovém okruhu ve skalním městě Hrubá Skála za příběhy horolezců spojených s Českým rájem. (A11)

MALÝ ROHOZEC – Pivovar Rohozec chce změnit své dosavadní zaměření a vedle výroby piva se víc otevřít veřejnosti. Nejmenší z průmyslových pivovarů v Libereckém kraji se chce stát součástí turistické nabídky Českého ráje a přilákat návštěvníky nejen na pivo a akce, ale ve větší míře i na exkurze do výroby. Nově nabídne o prázdninách každou sobotu tři exkurze, každou pro 25 turistů. Mmohou na exkurzi dorazit bez předchozí rezervace, uvedl obchodní a ekonomický ředitel Petr Hadl.

Na léto chystá pivovar také několik koncertů a dalších akcí jako třeba Food & Beer Festival nebo V. ročník orientační jízdy historických vozidel.

Do letní sezóny vstoupil rohozecký pivovar i s novinkami v sortimentu, vedle oblíbené desítky s višňovou příchutí nově nabízí i variantu bez alkoholu - Cherry nealko. Na objednávku jednoho z odběratelů vaří nově lehké Festivalové pivo, speciální dvanáctkou připomíná firma loňské výročí 175 let svého založení. „Chtěli jsme udělat jenom jednu várku k výročí, ale měli jsme na to strašně dobré ohlasy, tak jsme se rozhodli, že ho zařadíme do našeho běžného portfolia,“ uvedl sládek Tomáš Thér. V nabídce má pivovar i pivo bezlepkové - Cecilia.

Pivo se v Malém Rohozci vaří od roku 1850, pivovar patří do skupiny LIF, která vlastní také Pivovar Svijany a náchodský Pivovar Primátor. Loni v Rohozci uvařili 55 tisíc hektolitrů piva. (Náš REGION)

VALDŠTEJN – Ve středu 17. 6. byla za účasti více než 120 lidí otevřena nová expozice - Horolezecká galerie, připomínající 120 let lezení ve Skaláku. Krásná připomínka jednoho ze symbolů Českého ráje v kulisách bývalé konírny hradu. Přijďte se podívat, stojí to za to. Otevírací doba je stejná jako na hradě (9-18h). Vstupné 50,- Kč dospělí, 30,- Kč děti od 6 let (při koupi na pokladně hradu, v balíčku se vstupenkou do areálu, je cena 40,- Kč a 20,- Kč).

‖ Dobrou zprávou pro návštěvníky lomnického koupaliště je, že vstupné zůstává v letošní sezóně nezměněno. Dospělí za celodenní vstupné zaplatí 80 Kč (od 16 hod. 60 Kč), celodenní vstupenka pro děti do 15 let a držitele průkazu ZTP stojí 50 Kč (od 16 hod. 40 Kč). Děti do dvou let mají vstup zdarma. Zůstává také zvýhodněné rodinné vstupné – u dvou dospělých s dvěma a více dětmi má jedno dítě vstup zdarma.

Opět budou k dispozici permanentky – pro dospělé stojí 800 Kč, pro děti do 15 let 500 Kč. Zakoupit je můžete v Turistickém informačním centru na náměstí.

Pro spokojenost návštěvníků, hlavně dětí, přibyly dvě nové atrakce – molo na vodní hladině a jelly bubble – skákací koule umístěné poblíž kiosku.

Rada města rovněž vybrala nového provozovatele občerstvení, od kterého očekáváme další zlepšení služeb.

(Josef Matura, tajemník MÚ)

‖ LOMNIČTÍ TOVÁRNÍCI

FIRMA P. A. ŠLECHTA A SYN

V průběhu 18. století získala rodina Šlechtových, žijící v Lomnici od 16. století, významnější postavení, o které se zasloužili Adam Jan Šlechta a jeho syn Antonín. Oba se totiž začali věnovat faktorství (obchodování) se lnem či lněným plátnem. Antonín Šlechta se oženil s bohatou Annou Jandovou, dcerou mlynáře z Dolení Lomnice. V roce 1775 byl zvolen do městské rady místo svého otce a o rok později se stal purkmistrem. Byl velmi schopný, čínorodý a ovládal dobře němčinu, což se mu hodilo při jednání s vrchností a úředníky. Stal se členem Horského obchodního kolegia v Trutnově, kde se seznámil s obchodníkem Ignácem Falgem, který v roce 1796 koupil od Morzinů lomnické panství. Přátelství a obchodní spolupráce mezi oběma rodinami trvala až do roku 1834, kdy se novými majiteli panství stali Rohanové.

Antonín chtěl do svého podnikání zapojit nejstaršího syna Antonína, kterého poslal na zkušenou. Ten se však zamiloval a už se domů nevrátil. Domluvil se tedy s druhorozeným synem Petrem Augustem. Houževnatý a pracovitý syn rychle změnil výrobu ze sypkoviny na tkaní kartounů (později z kartounů na plátna).

Dokázal ve svůj prospěch využít i mezinárodní politickou situaci, když císař Napoleon nařídil kontinentální blokádu Velké Británie, čímž byl zakázán dovoz britských výrobků. Evropské trhy, dosud ovládané Angličany, zůstaly bez dodávek, čehož využila také nově založená firma P. A. Šlechta a syn. Vznikla v lednu 1808 pod vedením Petra Augusta a jeho druhorozeného syna Petra Karla a zaměstnala asi tisíc domácích tkalců. V létě 1809 se dokonce sám s karavanou zboží vydal na jih, ale narazil na francouzské vojáky, kteří jim

zboží zabavili. Petr August se ale nevzdal, vyhledal ležení císaře Napoleona a domluvil si u něho audienci, při níž mu vysvětlil, že jeho zboží vojáci zabavili neoprávněně. Nakonec císař Napoleon uznal chybu svých vojáků a Petru Augustovi vše bohatě vynahradil.

Zakladatel firmy Petr August Šlechta (neznámý autor, MMAg Lomnice nad Popelkou)

Takto nabytý kapitál se zanedlouho hodil, protože v roce 1811 došlo ke státnímu bankrotu rakouského císařství a nastala hospodářská krize. Po celé 19. století se v textilním lnářském průmyslu střídala období konjunktury se stagnací, ale Šlechtova firma si díky schopnému vedení udržela dobrou pozici na trhu, a tak mohla zaměstnávat kolem dvanácti tisíc domácích tkalců. Byla také několikrát oceněna na odborných výstavách v Praze, Vídni či Paříži.

Šlechtovi již od počátku fungování firmy podporovali a finančně přispívali na nejrůznější městské stavby, zdejší chudině, ale i místním

spolkům. Vybuodovali si vlastní rodinný dům na náměstí (dnes městské muzeum), který sloužil i jako centrum firmy. Petr August dokonce po ně jaký čas zastával funkci purkmistra města, a proto mu majitel lomnického panství Ignác Václav Falge v roce 1831 nabídl, zda od něho nechce panství odkoupit.

Tragický skon Petra Augusta popisuje ve své knize Tradice starého rodu pravnuke a rodinný genealog Antonín Petr Šlechta: V létě r. 1839 byl ještě statným 74letým starcem. 7. září téhož roku zemřel však nepřírozenou smrtí. Ačkoli byl až do posledního okamžiku prostým a skromným občanem, zjemnil stálý styk s bohatými obchodníky zahraničními mocně jeho potřeby v jednom směru. Jeho jediný nápoj bylo šampaňské. Otevřená láhev šampaňského stála vždy na jeho stole a byla nošena všude za ním, ježto trpěl v poslední době slabostmi a v takových okamžicích vždy hned se vínem posilňoval. Zlá náhoda tomu chtěla, že kdysi v dílně, kterou právě prohlížel, stála láhev od šampaň-

ského vína, naplněná vitriolem k účelům továrním. V domnění, že jest to láhev šampaňské ho, kterou mu přinesli s jeho pracovní ho stolku, uchopil v okamžitém návalu slabosti rychle láhev, silným douškem se napil a ač byla ihned zjednána lékařská pomoc, podlehl po krátkém smrtelném zápasu tomuto omylu. [...]

Zanedlouho po smrti otce přivedl Petr Karel do firmy svého jediného syna Petra Čenka, kterému postupně předával řízení společnosti, a sám trávil většinu času na zakoupeném panství Hrochův Týnec. Nejvýznamnějšího ocenění se dostalo Petru Karlovi v roce 1859, když byl za své zásluhy při rozvoji průmyslu a za humanitární činnost povýšen císařem Františkem Josefem I. do šlechtického stavu a ke svému jménu připojil přídomek z Hrochova. Jeho erb vycházel z erbu staročeského rytířského rodu Šlechtů Všehrdských ze Všehrd, od nichž rodina odvozovala svůj původ. O dvacet pět let později se podařilo již výše zmíněnému Antonínu Petru Šlechtovi dokázat na základě dochovaných písemných pramenů příbuznost s tímto rodem, a proto byl Šlechtovým udělen rytířský titul Všehrdských ze Všehrd. Dlouho se však z titulu neradovali, protože na počátku 20. století byl Antonín Petr Šlechta obviněn z falšování dokumentů a soud rozhodl o odebrání tohoto titulu pro celou rodinu.

Lomnické větví zůstal přídomek z Hrochova až do vzniku republiky, kdy byly šlechtické tituly zrušeny. Heslo rodu znělo *Boží po žehnání našemu konání*. Od poloviny sedmdesátých let pracoval v rodinné firmě společně s Karlem Čenkem jeho druhorozený syn Bedřich, který se později stal společníkem a od roku 1890 vedl společnost sám. Stejně jako jeho předchůdci vnesl do podnikání nový vítr a nápady. Jedním z nich bylo vybudování tkalcovny ve Staré Lomnici, ale o tom jsme si už vyprávěli.

Někdy příště si představíme firmu Josefa Crhy, která byla založena před sto šedesáti lety.

/ Lenka Morávková, kronikářka města, *Lomnické rozhledy*

MAJITELÉ FIRMY P. A. ŠLECHTA A SYN

Petr August (1765–1839) – druhorozený syn Antonína Šlechty, obchodník, zakladatel firmy P. A. Šlechta a syn;

+ manž. Barbora, roz. Tůmová

Petr Karel (1792–1886) – druhorozený syn Petra Augusta Šlechty, spoluzakladatel firmy P. A. Šlechta a syn;

+ manž. Anna, roz. Dresslerová

Petr Čeněk (1818–1890) – syn Petra Karla Šlechty, majitel firmy;

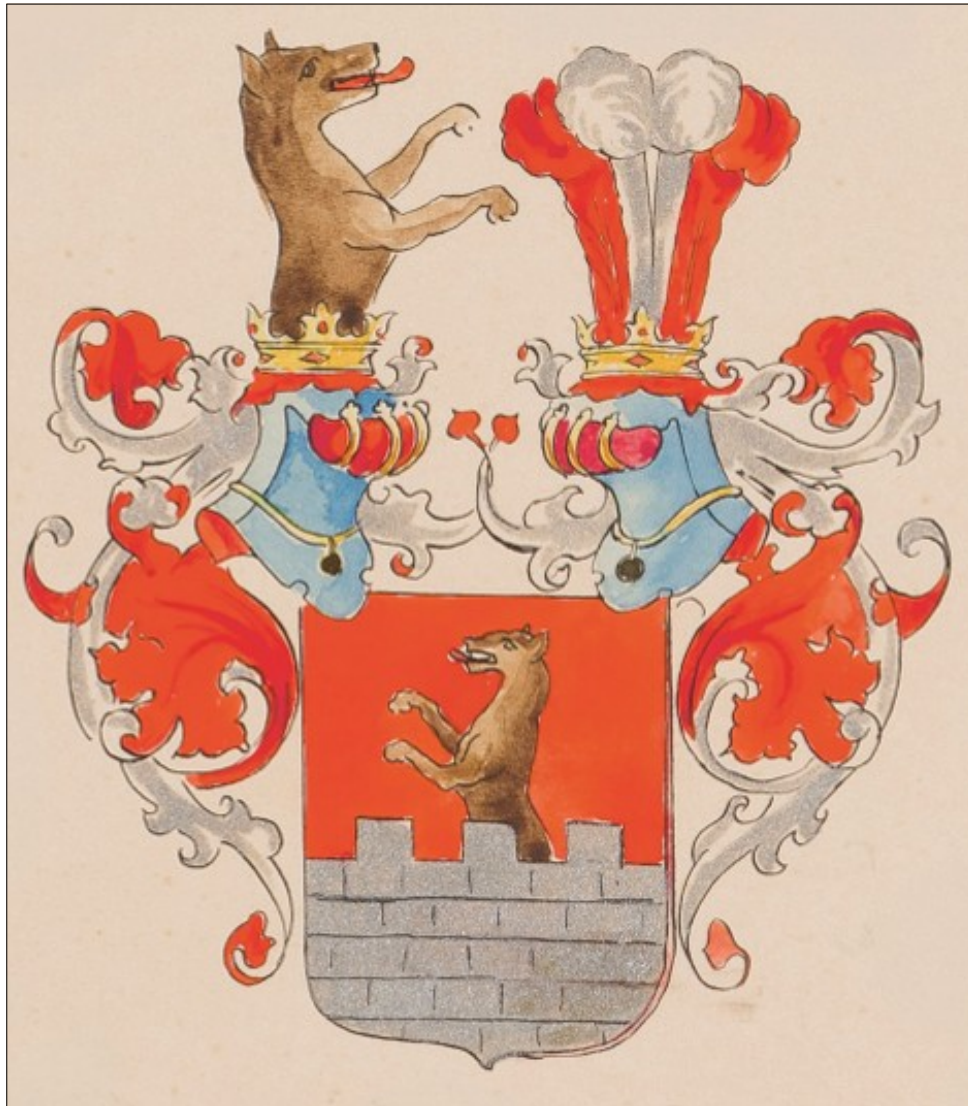
+ manž. Leopoldina, roz. Jeníková-Zásadská z Gamsendorfu

Bedřich (1856–1937) – druhorozený syn Petra Čenka Šlechty, majitel firmy, stavitel tkalcovny;

+ manž. Zdenka, roz. Šlechtová (sestřenice)

Ing. Bedřich (1888–1951) – prvorozený syn Bedřicha Šlechty, technický ředitel firmy;

+ 1. manž. Anna, roz. Schwarzová – dcera Zdenka (1919–1994);
2. manž. Elisabeth, roz. Schwarzová;
3. manž. Marie, roz. Červenclová
Petr (1891–1941) – druhorozený syn Bedřicha Šlechty, obchodní ředitel firmy;
+ manž. Edita, roz. Benglerová

Rodový erb Šlechtů Všebrdských ze Všehrd a z Hrochova (autor Franta Patočka, MMAg Lomnice nad Popelkou). V dolní třetině červeného štítu je stříbrná černě spárovaná hradba se třemi stínkami, za kterou vyrůstá vlk přirozené barvy. Na štítě stojí dvě korunované přilby s červeno-stříbrnými příkrývadly. Klenotem na pravé přilbě (z pohledu nositele štítu) je rostoucí vlk přirozené barvy, na levé přilbě jsou tři pera – stříbrné mezi červenými.

lomnicko

KOŠŤÁLOV – Od pátku je otevřeno koupaliště v Košťálově.

26. června – 6. září 2026

JAN POHRIBNÝ – SPIRITUÁLNÍ KRAJINA

Výstava fotografií Jana Pohribného, inspirovaných vztahem člověka k přírodě. Autor se často vyjadřuje v symbolech, které propojují skutečnost skrajinou představ a snů. Vernisáž v pátek 26. června v 17:00 doplní také přednáška Jaromíra Typlta o spiritismu v Podkrkonoší – viz podrobnosti níž.

Vstup na vernisáž i přednášku je zdarma. (Muzeum a Pojizerská galerie Semily)

MPG
SEMILY

Muzeum a Pojizerská galerie Semily p. o.
vás zve na výstavu fotografií

JAN POHRIBNÝ
SPIRITUÁLNÍ KRAJINA

26.6.–6.9.2026
vernisáž 26.6.2026 od 17 hod.
Muzeum a Pojizerská galerie Semily p. o., Husova 2, 513 01 Semily
www.muzeumsemily.cz

APF
ASOCIACE
PROFESIONÁLNÍCH
FOTOGRAFŮ
ČESKÉ REPUBLIKY

/// V sobotu 20. června odhalil Spolek rodáků a přátel Semil v Husově ulici pamětní desku semilskému rodáku, hudebnímu skladateli Jindřichu Hyblerovi (1891-1966). Po slavnostním aktu mohli účastníci shlédnout malou výstavu věnovanou této osobnosti ve vstupních prostorách muzea.

**MĚSTO SEMILY
A SPOLEK RODÁKŮ A PŘÁTEL SEMIL**

Vás srdečně zvou k slavnostnímu odhalení
pamětní desky

Jindřichu Hyblerovi

semilskému rodákovi, hudebnímu skladateli,
violistovi, učiteli na hudební škole v Semilech,
politickému vězni 50. let a osobnímu tajemníkovi
J. B. Foerster

1891–1966

Na tuto akci navazují muzejníci hned **v úterý 23. 6.** od 16:00, kdy v 1. patře muzea otevřou spolu s kurátorkami interaktivní výstavu **Proměny pana Uměny**, která je určena dětem a jejich rodičům.

vyloveno z fejbůčku

/// Máte rádi Davida Kollera a hory? Co takhle koncert s tím nejkrásnějším výhledem ve Vysokém nad Jizerou? Vstupenky zakoupíte na:
<https://xticket.cz/.../2469-david-koller---vysoke-nad...>

ŠACHTY
RESTAURACE
VYSOKÉ NAD JIZEROU

DAVID KOLLER

VYSOKÉ NAD JIZEROU
Skiareál Šachty

18:00 otevření areálu/Dj Kex a Československá party
20:00 koncert David Koller
22:00 Dj Kex a Československá party

27/6/2026 Vstupné:
390 Kč v předprodeji
590 Kč na místě

Vstupenky zakoupíte online na xticket.cz a v Restauraci Šachty, Vysoké nad Jizerou.

Těšíme se na viděnou
/ Vysoké nad Jizerou

železnobrodsko

≡ **Devadesát let od otevření zrekonstruované „autostrády do Krkonoš“**

V neděli 28. června 1936 byla slavnostně otevřena nově zmodernizovaná silnice z Turnova do Železného Brodu. Šlo o významnou dopravní stavbu první republiky, silnici spojující vnitrozemí s horskou oblastí Krkonoš. Ve své době

bývala často označována „autostrádou“, což znamenalo kvalitní, širokou a technicky pokročilou silnici, nikoli však dálnici v dnešním slova smyslu.

Stará silnice byla již nevyhovující pro nárůst automobilové dopravy, proto bylo přistoupeno k její rekonstrukci. Tu realizovala pražská firma Posista, která začala pracovat v září 1934 v okrese Turnov, a společnost inženýra V. Havlíka, jež zahájila úpravy již v říjnu 1933 v okrese Semily. Stavba se stala významným zdrojem pracovních příležitostí a přispěla ke zmírnění tehdejší nezaměstnanosti. Na Turnovsku bylo v jejím průběhu zaměstnáno až 400 osob denně, na Semilsku dokonce 456 osob.

Slavnostního otevření silnice se v Turnově zúčastnila řada významných hostů, včetně ministra veřejných prací Ing. Jana Dostálka a zástupců několika ministerstev. Přítomni byli také zástupci armády, akademické obce (v čele s rektorem ČVUT), zemských i místních úřadů a starostové okolních měst. Hlavním pořadatelem byl spolek československých inženýrů (SIA) spolu s regionálními institucemi a motoristickými organizacemi. Hosté dorazili společně s výpravou SIA z Prahy a mnoha dalšími účastníky v rámci motoristické akce.

Po projevech a prohlídce muzea i školy se zformoval dlouhý průvod vozidel, který vyrazil po nové silnici. U slavnostní brány v Daliměřicích pak pan ministr Dostálek silnici symbolicky otevřel přestřižením pásy. Kolona se vzácnými hosty, doprovázená vojenskou eskadronou a uzavíraná proudem motocyklů a automobilů, se po krátkých zastávkách v Malé Skále a na hranicích semilského okresu přiblížila k cíli. Přesně ve 13 hodin pak slavnostně dorazila do Železného Brodu.

Po slavnostní přehlídce Národní gardy z Jablonce nad Nisou, Tanvaldu a Velkých Hamrů přivítal pana ministra starosta města Železný Brod Josef Daniček. Následně se ujal slova pan ministr Dostálek, který ve svém projevu poděkoval za srdečné a důstojné přijetí a uvedl, že nezná krásnější silnici, než je ta, po níž do Železného Brodu přijel. Na závěr oficiální části slavnostního programu zazněla státní hymna.

Další program popsaly Pojizerské listy: „Pan ministr s hosty prohlíží si železnobrodskou spořitelnu, jejíž dvorana je opravdu upravena a vyzdobena s vkusem. Nebyl by to ani Železný Brod, aby nevyužil českého skla na výzdobu své nejrepresentativnější budovy. Po této prohlídce odcházejí vzácní hosté na společný oběd. Jako velmi významná a milá pozornost Železnobrodských byl koncert pětačtyřicetičlenného železnobrodského orchestrálního sdružení, které pod řízením dirigenta J. Tulaka prokázalo svou technickou vyspělost, zdatnost ve volbě krásného programu. Při tomto obědě učinil významný projev president Ligy čsl. motoristů Kumpera, který ocenil silnici jako vynikající důkaz zdatnosti našich inženýrů. Pan ministr použil této příležitosti k projevu díků Almě Mater, vysokému učenému technickému, které bylo zastoupeno na této slavnosti J. M. rektorem vys. uč. techn. Dr. Ing. Svobodou a profesory Dr. Ing. Tolmanem, Ing. Kuglerem a Dr. Ing. Kadeřábkem. Srdečná a milá zábava zavládla v železnobrodské sokolovně až do 3. hod., kdy hosté se odebrali na prohlídku železno-

brodské školy v doprovodu ředitele A. Meteláka. Pan ministr i hosté ocenili výsledky železnobrodské školy. Prohlídka trvala do 5 hodin.“

Tato dopravní stavba patřila ve své době k nejmodernějším silničním projektům v regionu a byla vnímána jako výrazný symbol technického pokroku Československa. Zároveň významně přispěla k rozvoji cestovního ruchu v oblasti Krkonoš.

/ David Řeřicha, pracovník muzea

krkonoše

≡ Starosta Vrchlabí Sobotka označil jmenování nového šéfa KRNAP za trapné divadlo

Čtvrteční jmenování nového ředitele Správy Krkonošského národního parku (KRNAP) označil za trapné divadlo vrchlabský starosta, předseda Svazku měst a obcí Krkonoše a předseda senátorského klubu Starostů Jan Sobotka. Že to bude právě Petr Moravec, se vědělo už od května, řekl Sobotka.

Naopak starosta Harrachova Tomáš Vašíček (Změna pro Harrachov) změnu v čele Správy KRNAP přivítal.

Moravce ve čtvrtek jmenoval do funkce ministr životního prostředí Igor Červený (Motoristé). Byl vybrán ze tří finalistů.

„Tato volba není pro území dobrou zprávou, protože ten člověk nemá kredit ani dovnitř do úřadu, ani k veřejnosti, odborné veřejnosti v ochraně přírody, ani ve vztahu k obcím. Byl jsem účasten výběrového řízení a byli tam lepší kandidáti, ale jsem přesvědčen od samého začátku, že pan Moravec byl předurčen – a to není dobré,“ uvedl na webu Sobotka.

Starosta Harrachova Vašíček vidí hlavní problém v úřednících KRNAPu.

„Pevně doufám, že zejména pro obce a veřejný zájem pro život obcí a jejich rozvoj na území KRNAP, při vši toleranci a úctě k ochraně přírody a krajiny, se KRNAP stane partnerem a bude dodržovat zákony, zejména jeho úředníci,“ řekl Vašíček.

Úředníci KRNAPu podle něj za bývalého ředitele Robina Böhnische postavili ochranu přírody a krajiny nad jakýkoliv veřejný zájem bez opory v zákoně. Zásadní podle něj bude to, aby úředníci dodržovali zákony. „Pakliže si s tím nový ředitel poradí, bude to dobře,“ uvedl Vašíček, který se s úředníky parku dostával opakovaně do sporu.

Některé krkonošské obce a města dříve favorita soutěže na nového ředitele KRNAP, za kterého byl Moravec považován, kritizovaly. Například v dopise zasláném v květnu ministru životního prostředí k němu měli výhrady zástupci Svazku obcí Východní Krkonoše. Podle nich jeho profesní profil a veřejně dostupné informace o něm vyvolávají vážné pochybnosti o vhodnosti jeho jmenování do čela správy parku.

„Vnímám to jako jejich názor, stejně jako se všemi ostatními se s nimi setkám a názory si vyjasníme, když budou chtít pomoci, pomůžeme,“ řekl Moravec. Dodal, že kritiky přesvědčit svojí odborností, vzděláním i vztahem ke Krkonošům.

Vystudovaný lesní inženýr Moravec je pedagogem České lesnické akademie Trutnov. Byl také vedoucím kanceláře bývalého ředitele Böhnische, kterého ministr odvolal z funkce letos v březnu. Moravec měl dosud ve správě parku úvazek v rozsahu 0,1. Moravec pochází z Krkonoš a má více než 30 let praxe v lesnictví, ochraně přírody a řízení lesního hospodářství. Je absolventem Fakulty lesnické a dřevařské České zemědělské univerzity v Praze. Svou kariéru začínal jako technik u Východočeských státních lesů, prošel několika vedoucími pozicemi a šest let působil i v kanceláři ředitele Správy KRNAP. Byl členem ČSSD. Od roku 2020 je pedagogem České lesnické akademie v Trutnově.

(A11)

JIČÍN – Dům pod jezuitskou kolejí má hotovou dispoziční studii a v přípravě je projektová dokumentace na rekonstrukci. Při převzetí nemovitosti od státu se město zavázalo, že dům využije pro účely sociálního bydlení (např. startovací byty pro mladé rodiny). Objekt je kulturní památkou, proto bylo nejdříve nutné provést jeho zaměření a stavebně historický průzkum, aby následně mohla vzniknout dispoziční studie.

Dispoziční studie stanovila, že v domě může vzniknout jeden komerční prostor, osm bytových jednotek (šestkrát 1+kk, dvakrát 1+1) a ve dvoře dva ateliéry. Hrubý odhad nákladů před soutěží je 50 milionů Kč. Při rekonstrukci bude třeba zachovat památnou hodnotu domu.

Projektovou dokumentaci tedy zpracuje společnost Prostor 008, která se na památkově chráněné objekty specializuje a jsou s ní dobré zkušenosti.

Tzv. "Dům kleriků" je původně barokní budova, která však byla několikrát přestavěna. Stále však nese významné rysy valdštejské doby, a to hlavně ve vnitřní straně. Přezdívku „dům kleriků“ získal od místních zřejmě ještě v době Albrechta z Valdštejna, protože byl první budovou, kde sídlili jezuité poté, co je

vévoda pozval do Jičína. Aktuálně budova naneštěstí chátrá, protože na ni byly komplikované vlastnické vztahy. V roce 2021 rozhodnutím soudu o dědictví přešel do vlastnictví státu a město Jičín o objekt projevil zájem s tím, že by zde mohly vzniknout malometrážní byty pro mladé rodiny. Když město Jičín dům získalo do vlastnictví, ihned začalo podnikat přípravné kroky k rekonstrukci. (Jičín – moje město)

≡ Muzeum v Liberci bude mít na výstavě o hradech i šest modelů nebo obléhací stroj

Výstavu věnovanou dochovaným i zaniklým hradům v okolí Liberce chystá místní Severočeské muzeum. Budou na ní i 3D modely a vizualizace šesti hradů nebo replika středověkého obléhacího stroje. Novinářům to řekl kurátor výstavy Zbyněk Hubínka. Výstava v hlavním sále muzea začala středěční vernisáží, potrvá do dubna příštího roku.

Modely vytvořil výtvarník Petr Šuta ve spolupráci s archeologem Romanem Sirovátkou na základě technického zaměření dochovaných stavebních fragmentů a terénu okolo místních hradů. Návštěvníci uvidí na výstavě nejstarší podobu hradů Grabštejn, Hamrštejn, Frýdlant, Návarov, Jezdec a Roimund. „Jak modely, tak vizualizace jsou víceméně umělecká představa. My nemůžeme vědět, kde bylo jaké okno na zdi, která neexistuje,“ uvedl kurátor. Vizualizace se navíc podle něj od modelů liší. „Je to jiná varianta téhož, ale oboje mohlo být,“ dodal.

Výstava je rozdělená do dvou částí. Kromě modelů, replik a dochovaných historických artefaktů k ní patří i 22 informačních modelů s popisem jednotlivých momentů existence a užívání hradu od jeho postavení přes každodennost v dobách míru i válek až po jeho zánik. Nechybí ani zajímavosti jako je pověst o zřejmě smyšlené frýdlantské věži zvané Indica nebo příběh o Janu Chudobovi z Ralska, který žil na přelomu 14. a 15. století a který se vymykal svému okolí. „On to nebyl žádný slušňák, ale lidé mají rádi příběhy a tento v podstatě dokázal přežít za každého režimu a ještě si u toho docela slušně vydělat,“ uvedl kurátor.

Podle něj ale Chudoba nebyl jen obyčejný lump. „Byl to člověk, který dokázal provozovat efektivně diplomacii tady na severu, hlavně mezi zdejšími pány a šestiměstím v Lužici, což bylo prakticky nemožné, protože to byli antagonisté po takřka 150 let. Ale vyjednal to, jezdil mezi ně, mluvil s nimi, sháněl peníze. Ale stejně to nakonec bylo k ničemu, protože husité ho ohrožovali tak, že nakonec se rozhodl, že k nim přestoupí,“ dodal Hubínka.

(Náš REGION)

≡ Emerich Berta – první padlý

Pamětní deska na jižní zdi kostela ve Stráži nad Nisou připomíná Emericha Bertu, snad prvního padlého v prusko-rakouské válce roku 1866.

Její příčiny tkvěly v dávném soupeření Rakouska a Pruska v Německu. Záminku k ní zavdal spor o panství nad Šlesvicem a Holštýnskem. Když Rakousko odmítalo jednat o změně spolkové ústavy navrhované Bismarckem, vytlačila pruská vojska Rakušany z obou jmenovaných vévodství a pronikla třemi proudy do Čech. Jeden ze směrů tažení pruských vojsk vedl i na Liberec, kde měli ležení Radeckého husaři. Prusové pronikali od Chrastavy. Za stálých přestřelek s předsunutými rakouskými hlídkami se 23. června 1866 dostali do Habendorfu (dnešní Stráže nad Nisou) a Svárova.

Osudná přestřelka

V noci kolem dvaadvacáté hodiny byly pruské jednotky zpozorovány v panském lese, v tzv. Kotlině. Ve dvou oddílech táhli na střed Habendorfu. Jeden postupoval pod budovou čp. 30, druhý oddíl pak nad ní ke kostelu. Obsadili několik domů a mnozí vojáci se ukrývali za topoly obecní cesty, vedoucí z náměstí k dnešní škole. Rakouská hlídka husarů upozornila ostatní strážné výstřelem. Krátce na to se v prostoru dnešního náměstí rozpoutala střelba. Výstřely padaly ze všech stran. Lidé v domech se museli stáhnout od oken. Vzápětí se prchající husaři na koních pustili od kostela topolovou alejí k chrastavské silnici, aby se tak dostali do Liberce. Ukrytí prusští myslivci však na ně začali střílet.

Statečný husar

Velitel hlídky, Emerich Berta, odbočil k topolům a na jednoho z Prusů zaútočil šavlí. Útok ale skončil nešťastně. Místo vojáka zasáhl kmen stromu. Nepřítel tím získal čas k znovunabití zbraně, přilícil a husara zasáhl přímo do prsou. Přes své zranění Berta obrátil koně a jako poslední ujížděl za svými prchajícími kamarády zpět ke kostelu, kde spadl. Hlídka pokračovala dál bez velitele cestou přes Liščí vrch směrem k Liberci. Prusové ji chvíli pronásledovali, ale během noci se vrátili.

Těžce zraněný Berta ležel u kostela, dokud se nepřítel, pátrající kolem s nasazenými bodáky, nestáhl zpět k Chrastavě. Vesničané raněného vojáka přenesli do hostince U zlaté koruny, kde přes veškerou péči asi po třech hodinách zemřel. Ráno 24. června byl odnesen do márnice. Prusové téhož dne hromadně pronikli do Habendorfu a táhli bez zastavení do Liberce.

Když přijel i velitelský sbor pruské armády, přechodně se ubytoval v hostinci a zastřeleného si prohlédl. Bertovy zbraně a další věci přinesené vesničany byly zabrány jako válečná kořist. Následujícího dne byl husar z maďarského městečka Ladany Emerich Berta pohřben na tehdejší hřbitově u kostela.

Tisíce mrtvých a raněných

O několik dní později, 3. července, připravilo pruské vojsko Rakušanům krutou porážku u Hradce Králové. Vítězství Pruska se stalo důležitým pro osud celé války, rozhodujícím krokem ke sjednocení Německa. Válečné ztráty byly značné. Na straně Prusů 21 500, u Rakušanů 71 400 mrtvých, raněných a pohřešovaných vojáků.

V upomínku na prvního padlého v této válce byla roku 1867 zasazena ve Stráži nad Nisou do kostelní zdi pamětní deska. V roce 1896 byl postaven k poctě E. Berty a všech dalších padlých na Liberecku pomník u kostela. Na místě, kde byl Berta smrtelně zraněn, na rohu areálu dnešní školy, v keři pustorylu, stojí železný kříž s tabulkou.

Od prusko-rakouské války letos uplynulo 160 let. Mnohé pomníčky a památníky z války roku 1866 jsou již zašlé, poničené. Ale je dobře se u nich zastavit a zamyslet se, zda vůbec jedná lidstvo pochopí nesmyslnost válek.

/ Bohumil Nádhera

náš jubilant

≡ Před 170 lety se v Horní Branné narodil významný český architekt Jan Bedřich Vejrych (6. června 1856 - 24. června 1926)

Jan Bedřich Vejrych byl český architekt spjatý s obdobím novorenesance na přelomu 19. a 20. století.

Po absolvování obecné školy v Horní Branné (1862–1867) nastoupil na doporučení místního faráře Kozáka na nižší reálné gymnázium v Jičíně. Odtud později přešel na vyšší reálné gymnázium v Hradci Králové, kde v roce 1874 úspěšně složil maturitní zkoušku.

Po roce odborné praxe se vrátil ke studiu pozemního stavitelství se zaměřením na architekturu, které v roce 1880 ukončil s výborným prospěchem. O rok později získal místo v inženýrské a architektonické kanceláři Achilla Wolfa, kde se podílel na řadě projektů a architektonických soutěžích. Jeho první významnou, byť nerealizovanou prací byla projektová dokumentace radnice ve

Vamberku. Následně se účastnil několika architektonických konkurzů. Velkého úspěchu dosáhl v roce 1884, kdy byl jeho návrh tkalcovské školy a radnice v Jilemnici vyhodnocen jako nejlepší ze čtrnácti předložených projektů. Kvůli tehdejší hospodářské krizi však nebyl realizován.

V roce 1886 vypracoval projekt nové základní školy pro rodnou Horní Brannou, která byla otevřena o dva roky později. Téhož roku si v Praze založil vlastní projekční kancelář. Po získání oprávnění samostatného stavitele v roce 1893 vstoupil do svého nejplodnějšího tvůrčího období.

Většinu svých projektů realizoval mimo Prahu. Významné stavby vznikly zejména v Podkrkonoší (Obecná a měšťanská dívčí škola v Jilemnici, Obecní dům v Semilech), ve východních Čechách (Záloženský a společenský dům v Lázních Běláhrad, Divadelní dům v Pardubicích, Okresní dům v Novém Bydžově) a ve středních Čechách (radnice v Kladně a Kolíně, Okresní dům ve Slaném). Podle jeho projektů se stavělo také v zahraničí, například Národní dům ve slovinském Mariboru.

Vrchol Vejrychovy tvorby představoval soutěžní návrh na přestavbu a dostavbu Staroměstské radnice z roku 1901 a další projekty na toto téma. Přestože žádný z návrhů nebyl realizován, patří k nejvýznamnějším dílům jeho kariéry.

Za svůj profesní život navrhl více než sto budov. Ve své tvorbě dokázal citlivě propojit historizující prvky s moderními architektonickými přístupy a hledal optimální řešení i pro složitá zadání. Díky kvalitě a rozsahu své práce se řadí mezi nejvýznamnější české architekty své doby.

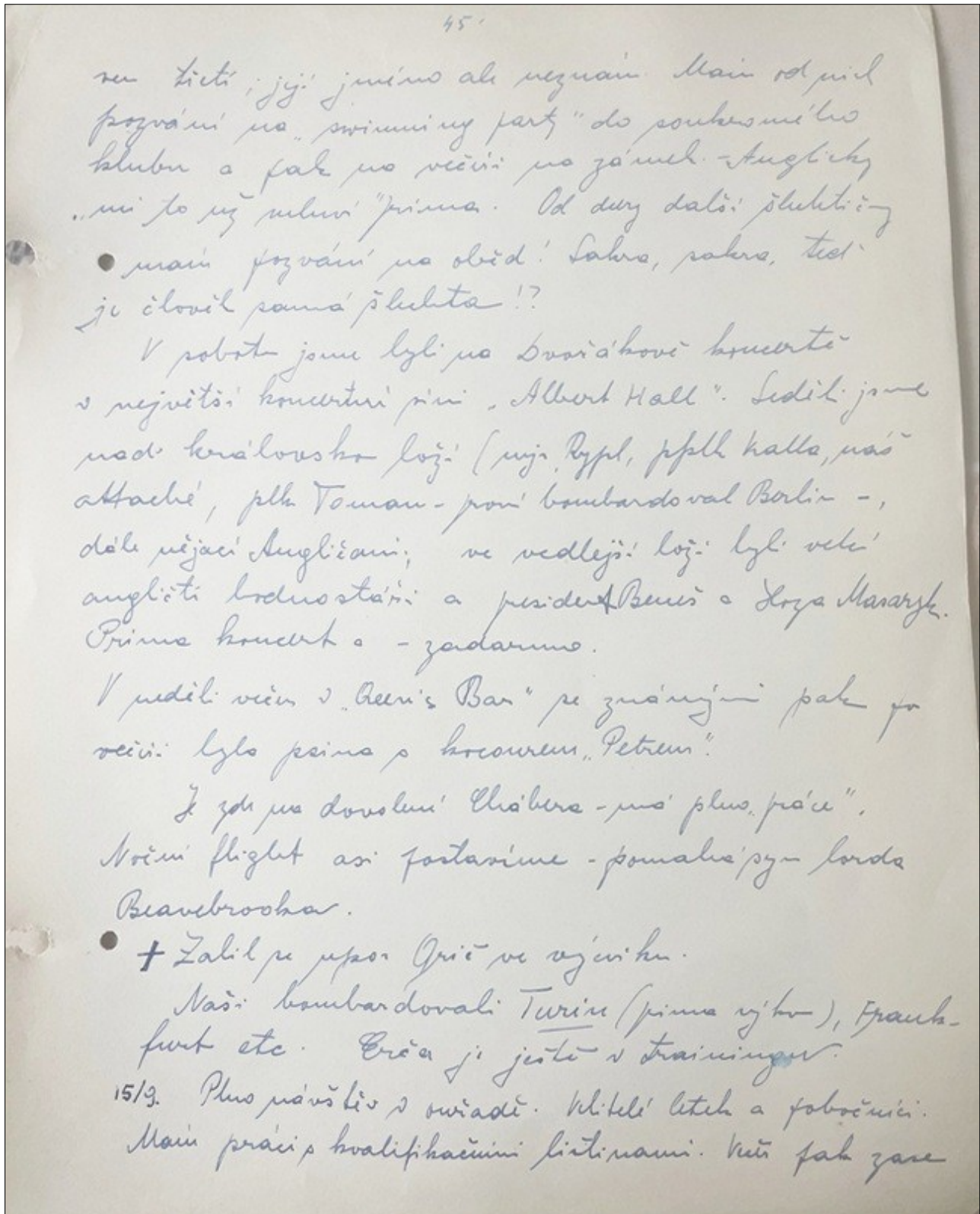
V souvislosti s výstavou, která se uskutečnila v roce 2017 v Krkonošském muzeu v Jilemnici, byla Janu Vejrychovi věnována publikace, kterou si zájemci mohou zakoupit v muzejní prodejně.

(Krkonošská muzea)

≡ **Libor Giebl / sorry**

Přeposílám rád, bohužel neúplné, ale myslím, že i tak cenné... Zdravím
/ Jaroslav Veselý

v Americe Bran s nují. Secký - a Stugliřany: u piva se puku-
nilo o nemeckých metodách a pod., ale Stugliřani tomu
těžko věřili. Kdož se historicky relativně přibližně Stugliř,
zatímco Rusové mají plus minusu právo. Ti ale zatím to
vedou dobře, přestože ztratili mnoho terénu. Němci
překročili Dněpr, což je dost zlé. Leningrad se asi do
zimy udrží, totíž Oděsa. Hůř je na tom ani Kyjev.
Na státním jiskru si dobře Rusáci vedou.

Která an 2 11 hod. pětámi s Dudo v Regent Palace,
kde mají přijít na zbraní jidru Australan. Ti jev
velice jima a jima s nimi velice kamaráďi.

Právě jsem přišel domů - je asi 12 hodin - - a dále je
slyšet Big-Ben. Na horizontu se „blýská“, to patří letad-
lové mají páci s Němci. Copak asi dala naše noví
squadrana?

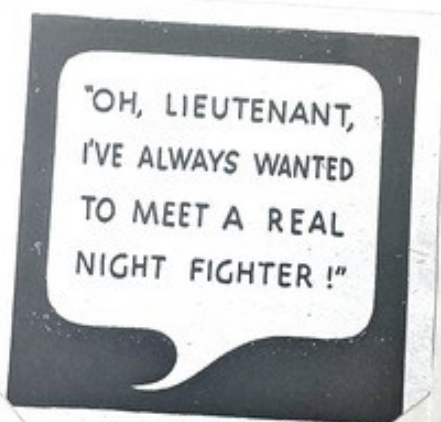
Zatím máme blid od Němci. Show mi se medije.
No, tih blitý s jimi jsem si zajiť dost - prazemí,
i ve vzduchu. Myšlím ale, že přijdu horší: jsme ale líp
připraveni. Němci noví plihámí je „oh“. Taký hrouz je
už dost - me jako s lami, když začly „blitý“ a užly
z čeho na Němce přititit.

Metro: plus lidi s pít s metru i když nejsou blitý. To
aly nepřetržitě miota až „to začne“. Znam na nují trati
Piccadilly Circus - Russell Square „roze“ lidi. Už sím kdy
kdo bude pít, kde atd. Mohl byt si podle nich jidit.

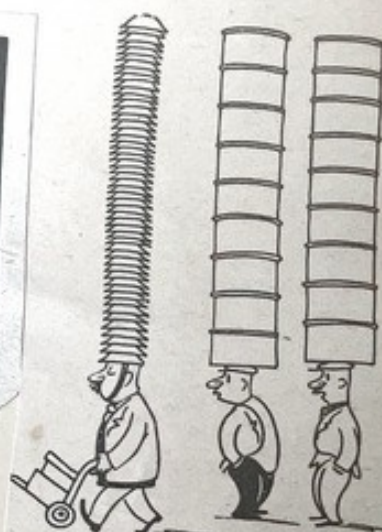
London Opinion

AND THE HUMORIST

Heard in the blackout.

Force of Habit.

'He always won the egg-and-spoon race.'
—EYESING NEW

trosečník – kulturně-společenský e-zin * vydavatel a redaktor: M. Fefík Podobský
fefik.sorry@email.cz * nechcete-li e-zin dostávat, dejte vědět!
všechna čísla naleznete na internetu: knihovna.jicin.cz/regionalni-zpravodaj